

PRESUPUNERI

Mulțumesc, frate. Dumnezeu să te binecuvânteze. Haideți să rămânem un moment în picioare și să ne plecăm capetele.

Tată

ceresc, în dimineața aceasta Îți suntem recunoscători pentru privilegiul de a ne afla din nou în casa Domnului, ca să ne întâlnim cu acești oameni dragi, cu acest păstor, cu soția și cei dragi ai lui. Dumnezeule, în timp ce ne vom așeza jos ca să studiem Cuvântul Tău, Te rugăm să vii la noi și să ne dai hrana pentru sufletele noastre, fiindcă tânjim după aceasta, Tată, în Numele lui Isus Hristos. Amin.

Vă

puteți așeza.

Consider

un mare privilegiu faptul că în dimineața aceasta suntem din nou aici pentru această lecție. M-am grăbit să avem câteva momente de părtășie împreună cu fratele Littlefield.

Aseară

am avut un timp atât de minunat în rugăciunea pentru bolnavi și i-am spus fratelui că în dimineața aceasta trebuie să mă grăbesc, fiindcă vreau să mă adresez clasei de școală duminicală înainte de a pleca. Deci sunt puțin în întârziere. Înainte de a veni aici, m-am întâlnit și cu niște prieteni și am stat de vorbă cu ei.

M-am

dus repede și la subsol, ca să văd cum s-a aranjat biserica, fiindcă încercăm

s-o facem ca pe cea de acasă. Și am observat că acest tipar a fost respectat foarte bine. Îmi place acustica sălii sau cum o numiți. Se pare că cineva s-a ocupat foarte bine de sunet.

Cu

ocazia aceasta, aș vrea să le mulțumesc celor de la Motelul City View. Nu știu dacă este prezent cineva de acolo, dar a fost printre puținele dăți din viața mea, când am fost cazat într-un motel, fără să plătesc. A fost foarte frumos din partea lor. Fiul meu care a stat la Motelul Lehi, mi-a spus că nici pe el nu l-au taxat.

Am

înțeles că cele două moteluri sunt în legătură și că oamenilor care au venit aici pentru adunare, li s-a făcut reducere. Vă rog și pe voi să le mulțumiți acelor oameni pentru gestul lor.

Cândva

vrem să ținem aici o convenție, iar atunci sperăm să fim cazați cu toții de oamenii aceia. Voi știți că este scris: *„Adevărat vă spun că, ori de câte ori ați făcut aceste lucruri unuia din acești foarte neînsemnați frați ai Mei, Mie mi le-ați făcut.”* (Matei 25.40).

În

dimineața aceasta am stat de vorbă cu managerul de la motel și a vorbit foarte frumos la adresa fratelui Littlefield. Eu i-am spus:

„Aș

vrea să-ți plătesc.” Dar el a răspuns:

„Nu,

nu, am avut deja grijă de aceasta.”

„Vrei
să spui că a făcut aceasta fratele Littlefield?”

„Nu,
aceasta vrem s-o facem noi pentru tine.”

„O,
domnule, nu trebuie să faceți aceasta!”

„Ba
da, ba da. Noi avem respect pentru domnul Littlefield, pentru felul în care se
îngrijește de oamenii sărmani de aici, fiindcă încearcă să-i ajute pe toți. Noi
respectăm aceasta. Astfel, putem face și
noi un lucru micuț, adăugând și partea noastră la a lui.”

Acest
lucru este foarte frumos. Eu am încercat să-l conving să ia banii pentru
șederea noastră la motel, dar nu a vrut. Este un gest foarte frumos și îl rog
pe Dumnezeu să-i binecuvânteze pe toți pentru aceasta. Billy spunea că la
motelul Lehi a întâlnit cea mai amabilă doamnă pe care a văzut-o vreodată. A
trebuit să stea mai mult decât timpul rezervat pentru cazare, și nu a fost
taxat. La final, ea i-a spus: „Nu este nici o problemă. Nu vă costă nimic.”

Îmi
place să locuiesc cu astfel de oameni. Să știți că cu un astfel de duh, poți
lucra. Dar cu cei care au acel duh rău, nu poți face nimic. Cu aceștia din urmă
trebuie să ai grijă, fiindcă nu le poți spune nimic. Cu ei nici nu este nevoie
să vorbești, pentru că ei au drumul lor și asta-i tot.

Acasă,
școala duminicală ține patru sau cinci ore, dar aici nu putem face aceasta,

fiindcă avem la dispoziție patruzeci și cinci sau cincizeci de minute. Astfel, în dimineața aceasta vom vorbi puțin din Cuvânt.

Cei

care aveți Bibliile la voi, aș vrea să deschideți împreună cu mine la **Numeri 14.37-45**. Fiți atenți la citire:

„...oamenii

aceștia care înnegriseră țara, au murit acolo înaintea Domnului, loviți de o moarte năprasnică.

Numai

Iosua, fiul lui Nun, și Caleb, fiul lui Iefune, au rămas cu viață dintre oamenii aceia care se duseseră să iscodească țara.

Moise

a spus aceste lucruri tuturor copiilor lui Israel; și poporul a fost într-o mare jale.

S-au

sculat din dimineață a doua zi, și s-au suit pe vârful muntelui, zicând: „Iată-ne! suntem gata să ne suim în locul de care a vorbit Domnul, căci am păcătuit.”

Moise

a zis: „Pentru ce călcați porunca Domnului? Nu veți izbuti.

Nu

vă suiți, căci Domnul nu este în mijlocul vostru! Nu căutați să fiți bătuți de vrăjmașii voștri.

Căci

amaleciții și cananiții sunt înaintea voastră și veți cădea uciși de sabie; odată ce v-ați abătut de la Domnul, Domnul nu va fi cu voi.

Ei

s-au îndărătnicit și s-au suit pe vârful muntelui; dar chivotul legământului și Moise n-au ieșit din mijlocul taberei.

Atunci

s-au pogorât amaleciții și cananiții, care locuiau pe muntele acela, i-au bătut, și i-au tăiat în bucăți până la Horma.”

(În

versetul 44, în limba română scrie: „**Ei s-au îndărătnicit și s-au suit pe vârful muntelui,**” dar în traducerea engleză scrie că: „**Ei au presupus** că pot merge pe munte...” De aceea și-a luat subiectul „Presupuneri” din textul acesta).

Aceasta

este o școală duminicală, așa că aici aveți un mare învățător, pe fratele nostru scump Littlefield. Aceasta mă face să mă simt puțin stânjenit la gândul că vorbesc în fața acestei clase. Dar aș vrea să aduc niște chestii de fond.

Noi

știm că tot ce s-a întâmplat în Vechiul Testament este un exemplu pentru ceea ce se întâmplă acum. După cum am spus și aseară, Dumnezeu arată o umbră, un

negativ, înainte ca să vină realitatea, pozitivul.

Astfel,

Vechiul Testament a fost o umbră a Noului Testament, exact așa cum luna reflectă o umbră a soarelui până la răsăritul lui. Noi vorbim de lumina lunii în timpul nopții, dar când răsare soarele avem adevărata lumină, pentru că luna doar reflectă lumina soarelui.

Vechiul

Testament este un tip și o umbră a Noului Testament care avea să vină. Oamenii au umblat în lumina pe care au avut-o așa cum a reflectat-o luna, dar acum... În Evrei 1.1 scrie: *„După ce a vorbit părinților noștri prin proroci, în multe rânduri și în multe chipuri, Dumnezeu, la sfârșitul acestor zile, ne-a vorbit prin Fiul Său, Isus Hristos.”* Aceasta este glorios.

Israelul

a păcătuit, a căutat și s-a plâns. Ei au ajuns la Cades-Barnea, unde era cu adevărat scaunul de judecată, pentru că acolo a ieșit judecata. Acolo a fost judecat Israelul, la Cades-Barnea. Ni s-a spus că este un loc micuț, în deșert, pe partea cealaltă a Iordanului, un loc unde sunt câțiva palmieri. Acolo este unul din cele mai mari izvoare de apă și sunt și câteva izvoare mai mici, ceea ce este un tip minunat spre scaunul de domnie al lui Dumnezeu care este locul de judecată, iar izvoarele acelea sunt locurile mai mici de judecată care vin, deoarece Cades-Barnea înseamnă judecată.

Acolo

a fost judecat Israelul din pricina certurilor, a neascultării și a întreruperii Planului lui Dumnezeu, fiind un tip chiar a timpului de astăzi, deoarece prin diferențele lor, bisericile întrerup Planul lui Dumnezeu. Dar El ne vrea uniți într-o inimă, un gând și o simțire, într-o repetare a Cincizecimii.

Dar

vedeți, noi am ajuns atât de diferiți și vrem așa și nu vrem altfel și nu acceptăm decât dacă merge așa și așa... știți voi cum este. Dar trebuie să încetăm cu aceste lucruri, pentru că Dumnezeu ne va aduce din nou înaintea scaunului de judecată.

Dumnezeu

are un Program, să intrăm deci în el și să mergem mai departe. Nu așteptați să obțineți aceasta sau cealaltă, ci mergeți înainte. Dumnezeu îi va aduce pe cei care sunt hotărâți să meargă pe această cale, pentru că El a spus: „*Oile Mele ascultă Glasul Meu. Tot ce-Mi dă Tatăl va ajunge la Mine.*” (Ioan 10.27; 6.37). Dacă nu este așa, înseamnă că Isus a spus ceva greșit.

Acum

voi vorbi despre subiectul „**Presupuneri.**” Numai despre presupunere. Dicționarul Webster spune că „a presupune” înseamnă „a te aventura undeva fără să ai autoritatea s-o faci, sau a lua ceva fără a avea permisiunea.” Aceasta înseamnă cuvântul presupunere: să mergi fără autoritate sau să iei ceva fără să ai permisiunea s-o faci. Aceasta fac foarte mulți oameni, dar fără să aibă permisiunea s-o facă. Astfel, ei spun: „O, este în ordine! Nu-i nimic rău dacă fac aceasta...” Își iau îngăduințe, adică presupun că este bine și dacă fac așa.

Israelul

a făcut o greșală fatală când a făcut aceasta. Și nu doar Israelul ci toți cei care fac aceasta. Este o greșală fatală când presupui că umbli cu Dumnezeu, deși El nu te-a chemat să umbli cu El, sau când presupui și te aventurezi în lucruri care nu sunt biblice, gândindu-te că este în ordine. Așa ceva nu este în ordine.

Și

Eva a presupus. Ea a presupus că va fi în ordine, pentru că Satan i-a prezentat ceva ce părea nespun de frumos. Dar nu era Cuvântul, ci doar o presupunere. Tu nu trebuie să faci aceasta, ci trebuie să stai cu Cuvântul. Nu vă mișcați de pe

El! Stați exact acolo!

Amintiți-vă

că oamenii care au făcut ceva pentru Dumnezeu au fost singuri cu El. Pe cale nu este loc pentru doi, ci ești doar tu și Dumnezeu. Oamenii care au făcut ceva, din convingere pentru Cuvânt, au stat singuri: Martin Luther, John Wesley, Finney, Sankey, Calvin, Knox, Spurgeon și care au mai fost. Vedeți? Moise, Elisei, toți aceștia au stat singuri pe Cuvântul lui Dumnezeu. Și așa trebuie să faceți voi, este o problemă personală. Tu trebuie să stai cu Cuvântul și să iei Cuvântul lui Dumnezeu.

Noi

am văzut că Israelul a ajuns în locul în care, în harul și îndurarea Sa, Dumnezeu le-a iertat păcatele și neascultarea după ce au văzut minuni după minuni. Dumnezeu le-a spus: „...am făcut între voi semne mari.” În versetele precedente, El a spus: „le-am arătat semne mari, dar ei le-au nesocotit pe toate.” Ei au mers mai departe oricum și au făcut ce au vrut, ce au presupus ei că trebuie să facă, și nu au făcut ce le-a spus Dumnezeu sau ce trebuia să facă.

Aici

este deosebirea: noi ne gândim că ar trebui să facem lucrurile într-un fel, iar Dumnezeu ne spune să le facem altfel. Dar noi trebuie să ne întoarcem înapoi și să facem totul în felul lui Dumnezeu, pentru că altfel nu vom ajunge în Locul acela. Așa este. Tu trebuie să te întorci acolo unde ai părăsit calea.

Nu

demult am fost la un capelan care spunea că a fost chemat în acea slujbă. El a participat la război și într-o zi a fost chemat la căpătâiul unui căpitan care fusese împușcat în piept de o mitralieră. Fiind pe moarte, capelanul a fost chemat la el în cort. Căpitanul fusese adus de pe câmpul de luptă, iar capelanul l-a întrebat:

„Ești creștin?”

„Am fost odată.”

„Ei bine, ar trebui să fii și acum pentru că ești pe moarte.” „Știu aceasta,” a răspuns omul. (Gloanțele i-au străpuns plămâni și erau deja plini de sânge).

„Dar L-ai cunoscut cândva?”

„Da.”

Atunci gândește-te bine unde L-ai pierdut, pentru că Îl vei găsi exact acolo.” Cât este de adevărat acest lucru. Tu trebuie să te întorci înapoi exact până în locul în care L-ai părăsit; până unde l-ai părăsit Cuvântul.

Tu mergi la biserică, ceea ce este bine; îți plătești zeciuiele, ceea ce este bine, și faci toate acele lucruri bisericesti, ceea ce este bine, dar când trebuie să te întorci acolo unde primești Duhul Sfânt, sau un anumit lucru din Cuvântul Lui, Îi întorci spatele și spui: „Nu vreau să știu nimic despre aceasta!” L-ai părăsit chiar acolo, și nu vei putea înainta mai departe. Dacă vei vrea să-L regăsești, va trebui să te întorci chiar acolo. Părăsești calea și o iei pe o scurtătură, iar dacă te întorci din nou pe cale, Îl vei găsi chiar acolo, așteptându-te.

Aceasta
i-a spus și capelanul aceluși căpitan:

„Gândește-te
bine!”

„Păi
nu-mi aduc aminte acum.”

„Ai
face bine să te gândești serios.” Și capelanul spunea că fața căpitanului s-a
luminat deodată și i-a zis:

„Mi-am
amintit.”

„Atunci
începe de acolo.”

„Acum
mă pun să dorm,” a spus muribundul, „și Îl rog
pe Domnul să-mi țină sufletul.”

Unde
L-a părăsit? Chiar din leagăn, de lângă mama lui. Și acolo L-a regăsit din nou.
Vedeți? Tu trebuie să te întorci înapoi până unde L-ai părăsit.

Și
Israel a pornit, dar a eșuat. Harul și îndurarea lui Dumnezeu, i-a ținut și i-a

tot ținut, dar când au ajuns la Cades-Barnea, Moise a ales câte un bărbat din fiecare seminție și astfel a trimis douăsprezece iscoade să iscodească țara.

Și

când au ajuns acolo, o, ce tulburare a fost printre ei! O, vai!

Când

s-au întors înapoi, zece din acele iscoade au spus: „Nu putem lua țara! Amaleciții, cananiți și fereziții aceia au cetăți întărite cu ziduri groase, iar unii sunt atât de mari încât noi părem niște lăcuste pe lângă ei.” O, cât erau de descurajați!

Nu

este acesta un tip spre biserica de astăzi? „O, noi nu putem face aceasta, este imposibil! Noi trebuie să fim așa, sau să facem așa și așa...” Unde sunt adunările de pe străzi? (Cineva spune: „Nu mai sunt, frate.”). Așa este, tinere, nu mai sunt.

Unde

sunt nopțile de rugăciune pe care obișnuiam să le avem? Ce s-a întâmplat cu ele? Unde este acea sinceritate adâncă față de Dumnezeu? Care-i problema? Am lăsat-o deoparte și am renunțat puțin câte puțin...

Păcatul

este atrăgător și sclipitor, și are un apetit deosebit. El vine atât de inocent, atât de nevinovat, dar să nu-i dați ascultare!

Mai

târziu, când Iosua a intrat în țară, Dumnezeu i-a zis: „Să-i treci prin ascuțișul săbiei pe toți de acolo! Să nu rămână nimeni!” Vă puteți imagina o femeie israelită care a ridicat din drum un copilaș, zicând: „Uite ce frumos

este, nu are nici dinți!”? Dar Iosua a strigat: „Omorâți-l!”

Poate

mama aceea a spus: „O, și eu voi fi mamă și nu aș putea omorî un copilăș!”

„Trebuie!

Dă-l înapoi!”

De

ce trebuia omorât? Sigur că era drăguț, dar când va crește va fi ca și tatăl său. Tu nu poți ocroti păcatul, nu trebuie tratat cu mănuși, ci cu mâinile goale. Noi vrem să fim drăguți. Toți vor aceasta, dar ce înseamnă să fii drăguț? Noi trebuie să fim umili, dar ce este umilința? Trebuie să fim plini de compasiune, dar ce este compasiunea?

Isus

a fost un Om plin de compasiune, dar a trecut pe lângă două sau trei mii de oameni bolnavi, ologi, orbi și uscați. El avea compasiune. Și ce a făcut? A mers acolo unde l-a arătat Tatăl, la un om care avea probabil, o boală de prostată sau ceva, l-a vindecat și a plecat mai departe, iar pe restul bolnavilor i-a lăsat tot așa. Vedeți? Un om plin de milă și îndurare.

Vedeți,

există o deosebire între milă și îndurare. Sunt două cuvinte asemănătoare și noi le folosim la fel.

Acum

Cuvântul nu mai cere îndurare, ci trebuie ascultat. Stați cu acest Cuvânt, indiferent cât taie de rău. Cum credeți că ar nimici femeii nevinovate și copiii și aceste lucruri? Puțin aluat crește toată plămădeala.

Același

lucru s-a întâmplat și la început cu Eva. Era foarte subtil. „Păi, vei fi deșteaptă. Sigur nu vei muri! El este prea bun și nu te va omorî!” Dar Dumnezeu a spus că va muri. De acolo a început totul. Vedeți? Voi trebuie să stați cu acest Cuvânt.

Nu

presupuneți, ci credeți! Nu argumentați! Cunoștința are argumente, dar credința nu are argumente, însă se ține tare.

Ce

s-ar fi întâmplat dacă ar fi argumentat și Avraam? Gândiți-vă. Cum era dacă Avraam ar fi argumentat? A trăit o sută de ani cu soția lui care îi era pe jumătate soră. Ei erau căsătoriți și el avea șaptezeci și cinci de ani când a primit făgăduința.

El

era steril și ea era stearpă, iar de mai mult de patruzeci de ani ea era în menopauză, deci era total imposibil să mai aibă un copil. Toate argumentele arătau că așa ceva era imposibil, dar credința a stat tare pe Cuvânt. Vedeți? Credința nu are argumente; ea se ține de Cuvânt.

Am

întâlnit mulți predicatori care spuneau: „Frate Branham, eu cred că spui adevărul, dar dacă aș vorbi și eu ce vorbești tu, aș ajunge cerșetor. M-ar da afară din biserică și nu m-ar mai primi nimeni.” Foarte bine! Să mă dea afară toți, pentru că El mă va primi. Tu nu poți trăi veșnic, ci trebuie să ajungi acolo.

Credința

nu cunoaște argumente și motivații. Ea crede pur și simplu și vă separă de orice legătură. Acolo nu mai este nimic. Stați pe credință și nu primiți

argumentele, pentru că ele vă îndepărtează.

Iscoadele

acelea au adus argumente: „Unul din oamenii aceia doboară zece de-ai noștri. Noi nu suntem o națiune războinică și avem doar niște sulite și săgeți. Nici unul dintre noi nu este războinic, așa că ce ne vom face?” Acelea erau argumente.

Dar

Iosua și Caleb erau oameni credincioși, oameni integri și știau că Dumnezeu le spusese când erau încă în Egipt: „V-am dat țara, este a voastră!” iar aceasta a fost suficient pentru ei.

Vedeți?

Poporul se tânguia și se văieta zicând: „Copiii noștri vor muri în pustie și femeile noastre vor fi batjocorite. Vom pieri în pustie,” deși Dumnezeu le promisese că le va da țara.

Și

El le-a dat într-adevăr țara, dar ei au trebuit să lupte pentru fiecare centimetru din ea. Dumnezeu i-a spus lui Iosua: „*Orice loc pe care-l va călca talpa piciorului vostru, va fi al vostru.*” (Deuteronom 11.24).

Voi,

pentru care ne-am rugat aseară, cel de alături și-a pus mâinile peste voi și ne-am rugat, iar prezența Domnului a venit jos și S-a descoperit în Cuvânt ca să arate că El este aici. Nu este altceva, nu este o greșeală, ci este Adevărul. Noi nu presupunem nimic. Lăsăm deoparte argumentele, le aruncăm afară și luăm Cuvântul. Luați Cuvântul și mergeți mai departe, pentru că așa spune Cuvântul.

Tu

spui: „Înseamnă că făgăduința este a mea.” Sigur că da, dar va trebui să lupti pentru fiecare centimetru, până când ești bine. Trebuie să lupti pentru fiecare pas. Făgăduința este a ta, dar este o luptă.

Acea

era țara făgăduită, dar ei au trebuit să lupte pentru fiecare bucățică de pământ din ea. Făgăduința este a ta, dar va trebui să lupti pentru fiecare centimetru din ea.

Dumnezeu

m-a chemat cu treizeci și unu de ani în urmă să propovăduiesc Evanghelia, iar de atunci am luptat pentru fiecare centimetru de teren; am luptat cu Sabia lui Dumnezeu; am luat făgăduința și am tăiat în stânga și în dreapta.

Cineva

vine și spune: „Noi aparținem de gruparea baptistă și nu putem crede așa ceva. Nu este pentru noi.” Ce trebuie să faci în situația aceasta? Să iei Sabia, să tai și să mergi mai departe. Penticostalii au spus: „Dacă mergi cu grupul acela, noi nu mai colaborăm cu tine!” Celălalt grup spunea: „Dacă te duci cu ei, nu mai colaborăm cu tine.” Lăsați-vă de aceste lucruri și continuați să mărșăluiți, pentru că trebuie să luptați pentru fiecare centimetru.

Dar

ce este aceasta? O făgăduință. Dumnezeu a dat o făgăduință, deci haideți să stăm pe ea. Dumnezeu a promis, iar tu trebuie să te lupti pentru ea. Dacă devii leneș... Cum biruiesti? Ei au biruit prin Cuvântul lui Dumnezeu, prin mărturia lor și prin sângele lui Isus Hristos. Voi trebuie să aveți câteva obstacole și să le biruiți. Oamenii care nu sunt ca voi, se ceartă cu voi și vă numesc holly-rollers. Acestea sunt încercări. Dacă n-ați avea parte de ele, n-ați fi în luptă. Pentru ce v-ați înrolat în această oștire și pentru ce vă instruiți? Ca să vă afișați și să vă dați în spectacol pe străzi? Așa se poartă unii creștini, ca să fie priviți. Dar voi nu trebuie să fiți priviți. Voi trebuie să

vă uitați la ceea ce scrie în Biblie: „*Toți cei ce voiesc să trăiască cu evlavie în Hristos Isus, vor fi prizonieri.*” (2Timotei 3.12).

Dar

Iosua și Caleb au liniștit poporul. Zece dintre iscoade au spus: „Nu vom putea lua țara, este imposibil.” Vedeți, ei se uitau la amaleciți, dar Iosua și Caleb au privit la făgăduință. Aceasta este deosebirea. Depinde spre ce privești.

Iosua

a zis: „Suntem mai mult decât în stare să facem aceasta. Aceasta este pâine pentru noi. Ei par uriași, dar noi vom avea multă pâine. Dumnezeu ne-a dat o făgăduință și toți se tem de noi. Chiar dacă par mai puternici, să știți că sunt speriați de noi. Frica Domnului este peste fiecare din ei. Sunt speriați de moarte, de noi. Haideți să mergem, deci, să luăm țara pentru că este a noastră.”

O,

dacă am putea aduna împreună grupul acela! Filistenii aceia netăiați împrejur spuneau: „Trebuie să facem aceasta și aceea. Trebuie să mergem în Consiliul Mondial Bisericesc și să avem părtășie.”

Părtășia

noastră este cu Dumnezeu, nu cu un consiliu omenesc și cu învățături omenești. Noi suntem poporul lui Dumnezeu care așteaptă părtășie de la Dumnezeu. Acolo sunt drepturile noastre, cu Dumnezeu. Cum putem avea părtășie cu Dumnezeu, dacă

nu avem părtășie cu Cuvântul Lui? Cuvântul este Dumnezeu și Cuvântul devine trup atunci când devine chiar tu, adică ia chip în tine. „*Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele, cereți orice veți vrea și vi se va da.*” (Ioan 15.7). Aceasta este. Dar Cuvântul lui Dumnezeu trebuie să locuiască aici. Dacă nu, ploaia cade dar nu răsare nimic pentru că nu credeți. Nu contează cât de mult pretinzi că crezi, tu trebuie să crezi cu adevărat. În ordine.

Dumnezeu

I-a chemat pe Moise și i-a zis: „Dă-te la o parte, căci voi nimici tot poporul acesta!” Dar Moise a mijlocit pentru popor, punându-se în spărtură. Acesta era Hristos în Moise. Vedeți? Dumnezeu ar fi putut să nimicească într-o clipă întreaga lume pentru păcat, dar Dumnezeu S-a pus în spărtură pentru noi toți. Moise s-a pus în spărtură pentru Israel și a spus: „Dumnezeule, Tu ai făcut o făgăduință: îi vei duce în acea țară.” Așa este. Ce i-a făcut Moise lui Dumnezeu? Când se părea că Dumnezeu urma să facă ceva contrar, Moise a aruncat Cuvântul în calea Lui. Amin. O, îmi place aceasta! Îmi vine să strig când vorbesc despre aceasta. A pus Cuvântul în calea Lui și Dumnezeu nu poate trece peste propriul Său Cuvânt.

El

a spus: „Ai făgăduit. Ai spus că-i vei duce într-o țară bună în care curge lapte și miere. Eu le-am spus ceea ce ai promis și iată că acum suntem în mâinile Tale.”

Atunci

Dumnezeu a spus: „Îi voi scoate pe încăpățânații aceia dintre ei și-i voi lăsa să putrezească în pustie. Dar pe copiii celor care au spus că nu vor merge nicăieri, îi voi duce acolo.” Așa este.

Vedeți,

păcatul este groaznic. Ce este păcat? Fumatul? Nu. Băutul? Nu. Mințitul? Nu. Adulterul? Nu. Acestea nu sunt păcate. Deloc.

Minciuna nu este păcat; înjuratul și folosirea Numelui lui Dumnezeu în deșert, nu este un păcat. Necredința este păcatul. Da. De ce faci toate lucrurile pe care le-am enumerat? Pentru că nu crezi. Aceasta este. Întoarce-te și înlătura cauza și atunci nu vei mai face acele lucruri.

Tu

furi, minți, curvești, etc. pentru că nu crezi. Exact. „...cine nu crede a și

fost judecat.” Înainte să înceapă ceva, el este deja osândit fiindcă nu crede. Așa este. Tu faci aceasta pentru că ești necredincios. Dacă faci acele lucruri și spui că ești credincios, să știi că nu ești. Mărturia ta, roadele tale, totul dovedește că nu ești credincios. Vedeți? Tu trebuie să scapi de aceste lucruri ca să poți spune că ești un credincios. Vedeți? Necredința este păcat. Și acolo este necazul.

Apoi

ei au spus: „Stați puțin! Noi am făcut o grămadă de astfel de lucruri, așa că ne vom pocăi. Ne vom sui acolo și vom jeli și vom plânge puțin, iar Dumnezeu ne va ierta și vom merge mai departe.”

Dar

Moise le-a zis: „De ce călcați porunca lui Dumnezeu? Vă spun în Numele Domnului, ca proroc al Lui, că sunteți terminați!” Amin. Aceasta este ca și porunca din Ioan: „Dumnezeu a terminat cu voi, de ce încercați să vă ridicați din nou?”

De

curând am vorbit cu cineva și mi-a spus că lovesc în denominațiuni. Eu nu am nimic împotriva oamenilor din denominațiuni, ci lovesc în sistemul acela.

Dacă

te-aș vedea mergând cu o barcă pe râu și jos și așa știi că te îndrepti spre o cascadă, nu așa striga la tine? Și așa face-o nu pentru că nu te iubesc, ci pentru că te iubesc. Dar strig pentru că barca aceea te va duce la moarte. Da, domnilor.

Acele

crezuri și denominațiunile vă vor duce la moarte, fiindcă sunt împotriva Cuvântului. Vedeți? Așa este. Sunt împotriva. Stați pe Cuvânt! Nu presupuneți că acestea sunt bune, pentru că nu sunt. De ce? Pentru că sunt împotriva Cuvântului lui Dumnezeu. Așadar, stați cu Cuvântul.

Noi

putem vedea astăzi cum au ajuns bisericile, care este rezultatul. Și individul acela mi-a zis:

„Frate
Branham tu ești greșit.”

„Dovedește
ce este greșit. Cine a fost mai mare decât John Wesley?”

„Vrei
să spui că ești la fel de mare ca John Wesley?”

„N-aș
putea să-i port papucii,” i-am răspuns eu, „ dar vreau să te întreb ceva. Dacă
biserica ar fi stat acolo unde i-a lăsat John Wesley... Dar ce ați obținut? O
grămadă de Ricky și Elvis. Ați pervertit tot ce a propovăduit și a susținut el,
de aceea Dumnezeu a terminat cu voi.”

„Eu
scriu o teză despre această biserică,” a spus el.

„Nu-mi
pasă de tezele pe care le-ai scris. Dumnezeu v-a lepădat. Dumnezeu a lepădat
fiecare organizație și denominațiune.” El i-a lepădat pe pentecostali. Unde au
ajuns? Unde au ajuns metodiștii? Unde au ajuns bapțiștii? Unde au ajuns
prezbiterienii? Unde au ajuns catolicii? Unde au ajuns luteranii? De fiecare
dată când au făcut aceasta, Dumnezeu i-a lăsat în raft.

Aș

vrea să vină un istoric și să-mi arate când s-a ridicat vreodată o biserică dintr-o organizație. Dacă s-a organizat, Dumnezeu a lăsat-o să moară chiar acolo și nu s-a mai ridicat niciodată. Aș vrea să-mi arătați numai una care s-a mai ridicat. Au murit chiar atunci, pentru că L-au respins ca și Conducător.

Exact

aceasta a făcut și Israel atunci când au vrut să arate ca restul popoarelor. Ei au vrut un împărat, și bătrânul proroc, Samuel, cel la care venea Cuvântul Domnului, i-a adunat pe toți împreună și le-a spus: „Vreau să vă întreb ceva. V-am spus vreodată ceva în Numele Domnului și nu a fost adevărul? Fiți atenți!

Și

ei au zis: „S-a împlinit tot ce ai spus.” Priviți!

„V-am cerut vreodată bani pentru mine?”

„Nu, Samuel, nu ai făcut niciodată aceasta.” Vedeți?

„Ei bine, atunci Domnul vrea să-L lăsați pe El să fie Împărat.”

„Samuel, știm că este adevărat ce spui; știm că ne-ai spus adevărul, dar vrem să fim și noi ca bapțiștii.” Vedeți?

„Atunci dați-i drumul, dacă aceasta vreți.” Și chiar atunci biserica și-a pierdut părăția.

Dacă

vă trasați crezurile, planurile, doctrinele, învățăturile Bibliei și le terminați cu virgulă: „Noi credem aceasta, plus cât va vrea Dumnezeu să ne arate,” este în ordine. Dar dacă terminați cu punct: „Noi Credem aceasta și nimic altceva,” atunci Dumnezeu este refuzat chiar acolo unde ați pus punctul. Așa este.

Deci

ei nu au putut merge mai departe. Israel nu a putut merge mai departe, așa că au spus: „Păi ne vom pocăi și apoi vom încerca din nou, fiindcă știm că Dumnezeu are o inimă bună și ne va ierta.”

Dar

Moise le-a spus: „Voi călcați poruncile Domnului, de aceea a spus că vă va nimici! Puteți ajunge foarte buni, dar veți putrezi chiar acolo în starea aceea. Voi v-ați băgat acolo, așa că acolo veți rămâne!”

Tocmai

am citit. Dacă intrați acolo, muriți chiar acolo, sunteți morți duhovnicește, și nu mai puteți ieși niciodată!”

„Păi,

ne vom duce, totuși.” Și s-au dus. Au spus: „Doamne, iartă-ne. Credem că nu trebuia să facem aceasta.” Și au plâns, iar a doua zi au zis: „Haideți să mergem, fiindcă totul este în ordine.”

Dar

nu au putut lua cu ei Cuvântul, chivotul. Nici prorocul nu s-a dus, ci a stat în spate, unde i-a spus Dumnezeu să stea. Ei s-au dus, dar au eșuat. Amaleciții i-au alungat din țară, dar ei au insistat presupunând că Dumnezeu era cu ei.

Nu

prea mai am timp... În fața noastră stă o sărbătoare numită Paște. Poporul american care se numește creștin...

Sper

că nu sună ca și cum le-aș ști pe toate. Mă veți ierta, nu-i așa? Dacă prinzi un cort în cuie și acele cuie le bați numai pe jumătate, este ca și cum nu le-ai fi bătut deloc. Dacă acele cuie sunt bătute așa, eu m-aș teme să stau sub acel cort. Înțelegeți? Tu trebuie să-l bați bine, să pui presiune în acel ciocan.

Noi

zidim casa Domnului. Bateți cuiul până la capăt! Confirmați-l pe partea cealaltă cu o dovadă: „Pe această piatră voi zidi biserica Mea.” Vedeți, descoperirea spirituală a adevărului lui Dumnezeu. „Pe această piatră voi zidi Biserica Mea.” O, ea va dăinui pentru că este prinsă în cuiele Evangheliei! Dumnezeu Îl țintuiește prin confirmarea Cuvântului, dovedind că face ceea ce a spus. Amin. Atunci Îl ai. Așa spune Cuvântul, iar Dumnezeu stă chiar în fața ta dovedind că este așa. Și unde te vei duce de acolo?

Ce

se va întâmpla de Paști? Vor fi milioane de dolari cheltuiți pe florile care vor împodobi amvoanele, așa cum a făcut și Cain. Vedeți? Dar altarul nu a fost făcut pentru flori. Cain a încercat, dar nu a mers. Altarul este pentru sufletele omenești. Dumnezeu nu vrea florile voastre, ci vă vrea pe voi pe altar. Voi încercați să puneți pe altar un înlocuitor, dar acolo trebuie să fim noi. Eu și tu trebuie să fim pe altar, dar noi presupunem că este bine și așa. Noi presupunem că Dumnezeu acceptă înlocuitorul și credem că totul va fi bine; presupunem că tot ce avem de făcut este să facem aceasta.

Eu

am observat că mii de oameni nu fac nici

aceasta, ci merg în oraș și se îmbată. Ei știu că sunt Paștele, dar pentru că au în spatele lor multe neazuri și păcate, cred că dacă beau vor uita de toate. Aceasta este America.

Vineri

când m-am dus să-mi duc copiii la școală, am văzut printre celelalte femei, o femeie care nu fuma, iar când m-am întors acasă i-am zis soției mele: „Am văzut o minune!” Fiecare din acele femei, ieșeau afară și ziceau: „Hello Liddy!” și imediat își aprindeau țigara (fratele Branham imită). Apoi merg și cântă în corul bisericii. O, vai! Ele presupun că este în ordine, dar la sfârșitul drumului vor constata că lucrurile stau cu totul altfel. Ar fi mai bine să verificați chiar acum să vedeți unde stați.

Unii

sunt buni la suflet și fac donații. Ei zic: „Mi-am făcut partea!” Dar nu aceasta înseamnă Paștele! Într-adevăr este frumos să faci donații. Este în ordine, dar nu aceasta este datoria ta față de Dumnezeu. Aceasta este datoria ta față de semenul tău, dar datoria ta față de Dumnezeu este să-ți predai viața Lui. Totuși, ei presupun că este în ordine dacă dau bani semenului lor.

Unii

se pregătesc de Paști cu ouă roșii și cu iepurași, dar ce poate avea iepurele cu învierea? Ce au ouăle și pălăriile noi cu Paștele?

Odată,

un predicator campbelit mi-a spus: „Știi, uneori trebuie să mă ascund ca să nu mă vadă că râd de pălăriile caraghioase pe care le poartă unele femei.”

„De

unde îți iei subiectul?” I-am întrebat eu.

Vedeți?

Subiectul trebuie luat de unde trebuie. Nu-i dădăciți! Păcatul nu trebuie dădăcit, ci osândit. Așa este. Condamnați lucrul acela pentru că este greșit. Îndepărtați-vă de el!

Desigur,

dacă ar face aceasta, comitetul de diaconi ar scrie la centru și el va fi dat afară imediat, iar atunci nu va mai putea mânca duminica, pui fript. Nu ar mai putea purta un costum nou la amvon și nu l-ar mai vrea nimeni, pentru că dacă este dat afară, este însemnat. Deci el depinde de marele comitet.

Vă

spun clar: prefer să am numele scris în marea Carte de sus, decât să-l am în marele comitet de jos. Da. Dumnezeu te va primi.

Ei

presupun că Dumnezeu va înțelege situația. Sigur că înțelege. El înțelege că trebuie să faci ce este corect. Oamenii spun că beau ca să uite, dar acest lucru nu se va întâmpla.

Predicatorii

de astăzi își predică propria învățătură și diferențele, presupunând că totul este în ordine, pentru că așa au spus de la cartierul general. Așa au fost învățați în seminar, iar ei presupun că este în ordine. Și Israel a presupus, dar nu au ajuns nicăieri. Vedeți? Nu presupuneți, ci asigurați-vă că este corect. Înțelegeți? Corect.

Ei

spun: „Este în ordine. Mergeți înainte! Este bine că aparțin la cutare și credem aceasta. Prezbiterii noștri generali ne învață aceasta și noi credem în crezurile și doctrinele noastre.” Dar dacă lucrul acela este contrar Cuvântului, aruncați-l la gunoi și luați Cuvântul. Voi trebuie să aveți o

singură lege: dragostea; o singură Carte: Biblia; un singur crez: Cuvântul, și atunci puteți merge mai departe. Înțelegeți? Așa este. Așa trebuie făcut.

Dar

ce fac oamenii? Vin și au părtășie cu toate lucrurile acelea. Sper că nu par răutăcios prin ceea ce spun, dar trebuie să înfig bine cuiul ca să țină bine. Așa este.

Când

am început să boxez și nu ajunseseam încă la profesioniști, am avut un antrenor care era poreclit „Smith șase secunde,” pentru că în primul meci pe care l-a avut la profesioniști, și-a bătut adversarul în șase secunde. Când am început antrenamentele, omul acela aproape că m-a omorât. M-a trântit jos în ring și toate lucrurile. Săream coarda și alergam cam opt mile pe zi.

Eu

l-am întrebat odată: „Șase, de ce trebuie să mă pui să fac toate lucrurile acestea? Ai scos sufletul din mine, omule. Aproape că mi-am rupt spatele când m-ai trimis între corzi și între scaunele acelea.”

„Aceasta

îți va face bine,” a râs el.

„Bine?

Cum să-mi facă bine? Era să mă omori.”

El

m-a privit lung și mi-a zis: „Uite ce este, Billy. Pe mine nu mă interesează cât stai de bine fizic, fiindcă corpul este în stare să-și revină foarte repede după o lovitură. Dacă corpul nu este obișnuit să-și revină, vei rămâne jos lat și te va număra. Dar dacă este

învățat să încaseze, corpul își va reveni repede. De fiecare dată când îl lovești, aceasta stimulează sângele care merge înapoi la inimă. Deci, dacă se întâmplă aceasta, corpul tău se obișnuiește să-și revină repede. Dacă ești pus jos, poți să te ridici imediat. Sigur că acum mă urăști, dar când vei fi în ring, mă vei aprecia.” Și așa era.

Frate,

uneori sunt nevoit să-i lovesc pe cei care nu sunt obișnuiți. Să nu-i dădăciți, ci dați pe ei, fiindcă vor aprecia aceasta când vor ajunge la Calvar. Vedeți? Când vei ajunge la capătul drumului, vei spune: „Lăudat să fie Dumnezeu! Mă bucur că am ales calea veche și aspră, fiindcă acum stau aici spălat în sângele Mielului.”

Nu

mai repetați crezurile acelea vechi și lucrurile acelea, ci haideți și intrați pe cale, fiindcă Dumnezeu are o Cale și un plan care a fost scris chiar aici în Biblie. Haideți să stăm pe aceasta.

Dar

ce fac oamenii? Ei presupun că fac bine, apoi spun: „Unde este Dumnezeu? Unde este Dumnezeul Vechiului Testament? Unde este Dumnezeul care i-a ridicat pe proroci? Unde este Dumnezeul care a promis toate aceste lucruri?” Păi, sigur că El nu va lucra acolo! Nu poate, nu are cu cine să lucreze.

Bătrâna

mea mamă era din Sud și obișnuia să spună: „Cum poți scoate sânge dintr-o sfeclă când în ea nu există așa ceva?” Acesta este adevărul. Cum ai putea obține semne și minuni într-o morgă ecleziastică rece?”

Tu

trebuie să te naști prin Duhul în trupul lui Hristos, și acesta este Cuvântul Lui, pentru că Isus a spus: „*Cuvintele Mele sunt Duh și Viață.*” Și sunt.

Oamenii

de astăzi se alătură la o biserică, fiindcă se gândesc că este bine, presupun că este bine. Predicatorii predică o anumită învățătură, și chiar dacă știu că Biblia spune altceva, ei continuă să predice așa, presupunând că este bine. Ce înseamnă aceasta? Că urmează tradițiile omenești, iar prin aceasta fac Cuvântul lui Dumnezeu fără putere. Ei iau o parte din Evanghelie, predică numai o parte din ea, dar și Satan a luat aproape nouăzeci și nouă la sută din Evanghelia pe care i-a spus-o Dumnezeu Evei, și a admis că este adevărul. Dar când a ajuns la lucrul acela mic, a zis: „Eu nu spun că nu ar fi adevărat, dar știi și tu că zilele acelea au trecut. Tu vei fi ca El.”

Nu

scoateți și nu adăugați nimic la Cuvânt, ci lăsați-L așa cum este. Nu presupuneți nimic, ci încredeți-vă numai în Cuvânt. Dacă biserica penticostală ar fi rămas la aceasta, răpirea ar fi avut loc demult.

Tu

zici: „Stai puțin, frate Branham! Acum ai spus ceva greșit.”

Nu

aș spune pentru nimic în lume ceva greșit, pentru că știu ce vorbesc. Biblia spune: „*Cum a fost în zilele lui Noe, aidoma va fi și la venirea Fiului omului.*”

În

zilele lui Noe, Dumnezeu a fost îndelung răbdător și a trecut mult peste timp, fiindcă a dorit ca niciunul să nu piară. Vedeți? El a răbdat și a răbdat, iar astăzi se întâmplă la fel. El așteaptă ca biserica Lui să vină și să recunoască Cuvântul Său de la sfârșitul timpului, dar ei merg înainte cu ale lor.

De

fiecare dată când Dumnezeu trimite pe cineva cu un mesaj, imediat ce mesagerul este luat din scenă, se ridică o grămadă de Ricky și Elvis cu diplome și adaugă puțin de aici, puțin de acolo și totul se duce.

Penticostalii

sunt la fel. O mare parte din ei neagă vindecarea divină și celelalte lucruri. Vedeți? În ceea ce privește vindecarea divină, cel mai rău am fost tratat de predicatorii penticostali.

Odată,

am închiriat un local într-un anumit oraș și nu am avut destule locuri pentru oameni. Ei au venit de peste dealurile din Arkansas la adunare, iar eu m-am dus la una din cele mai mari organizații penticostale și i-am rugat să mă împrumute cu vreo trei sute de scaune. Acolo termometrul spiritual era sub zero. Ar fi trebuit să vedeți aceasta. Aveau ridicată o biserică mare și frumoasă și aveau în jur de trei sute de scaune. Desigur, oamenii cred că prosperitatea este un semn al binecuvântării spirituale, dar este exact invers.

Eu

i-am întrebat: „Puteți să-mi împrumutați aceste scaune, pentru că vă plătesc atâta pentru ele.”

Dar

unul dintre ei mi-a zis: „Nu voi lăsa să stea pe scaunele mele pe nimeni care crede în vindecarea divină.” Cel care spunea aceste cuvinte era un penticostal.

Anul

trecut am fost în Kingston, Jamaica, împreună cu oamenii de afaceri creștini. Și acolo am spus: „Am avut oameni de afaceri din Cuba, Haiti, din insule și despre ce ați discutat? Despre Cadillacurile voastre. Mi-e rușine de voi!”

Da,
voi spuneți: „Eu am avut o afacere acolo într-un colț. Slavă lui Dumnezeu.
Aleluia! Domnul mi-a dat aceasta și Domnul m-a binecuvântat cu aceea.”

Și
am adăugat: „Oamenii aceia stau și se uită unii la alții. Am fost cu voi destul
de mult timp încât să vă cunosc inimile. Domnul mi-a descoperit lucrul acesta,
am văzut ce gândeau. Și atunci ce să le spun? Ei aparțin de morgile acestea
mari și formale, care prosperă, ei fiind miliardari. Dar cu ce sunteți mai
deosebiți duhovnicește? Tot timpul vă lăudați cu ce aveți și cu ce ați adunat
în așa scurt timp. Ce deosebire este față de Rusaliile originale! Ei au vândut
tot ce au avut și au dat săracilor, iar voi faceți exact invers. Oamenii aceia
știau ce înseamnă să fie bogați, dar au vrut ceva care să-i satisfacă și să
aibă Viață în sine.”

În
seara aceea a venit la mine un bărbat scund și mi-a zis: „Cât ești de greșit!”

„Greșit?”

„Da,
domnule,” a continuat el. „Când ai vorbit despre acei creștini din trecut și ai
spus că ei au vândut tot ce au avut. Păi, a fost cel mai rău lucru pe care au
putut să-l facă!”

În timp ce vorbea, eu mă gândeam: „Cât ești de
lumesc!” Apoi i-am zis: „Deci vrei să spui că Duhul Sfânt a făcut o greșeală? Ce
fel de Dumnezeu slujești tu, dacă face greșeli? El este infinit, omniprezent și
atotștiutor.” Amin. Sigur că da. Și atunci cum ar putea greși?

„Am să-ți dovedesc că ei au greșit,” a continuat

el, și a adăugat. „Și acela era Duhul Sfânt?”

„O faptă a Duhului Sfânt din Biblie, nu era Duhul Sfânt?”

„Uite...” a spus el.

Atunci m-am gândit: „Te-ai băgat singur în aceasta.” Este ca atunci când ajunge iepurele în hambar. Dacă știi toate găurile pe unde poate scăpa și le astupi, el trebuie să iasă pe unde a intrat, iar tu trebuie doar să stai pe loc. El va încerca să-și bage capul în fiecare gaură, dar nu va putea trece. Trebuie doar îngrădit. Stai acolo, fiindcă așa se procedează cu cei ce sunt ca el. Pune Cuvântul în fața ta și du-te mai departe, fiindcă atunci ai astupată fiecare gaură. Vedeți? Continuați să mergeți mai departe.

„Deci Duhul Sfânt a făcut o greșeală?” l-am întrebat.

„Păi, oamenii aceia au greșit,” a spus el.

„Ei au fost inspirați de Duhul Sfânt.”

„Uite ce este, predicatorule, când a venit prigoana și a început cearta între ei, acela nu era Duhul Sfânt.”

„Nu, domnule, dar în prima mișcare a fost Duhul Sfânt.”

„Când a venit prigoana, oamenii aceia nu mai aveau nici case unde să se ducă,” a spus el.

„Păi, aceasta a fost ceea ce a vrut Dumnezeu, fiindcă așa s-au dus pretutindeni și au propovăduit Cuvântul. Dacă ar fi avut o casă s-ar fi întors înapoi în ea, dar așa, Dumnezeu a răspândit mesajul pretutindeni. Amin. Ei au o casă în cer.”

Aici este diferența. Ce fac ei? Presupun că trebuie să facă acest lucru, dar nu aceasta este ceea ce trebuie făcut. Cu siguranță.

Predicatorii predică așa cum îi auziți, presupunând că totul este bine. Dar nu va fi bine. Ei permit orice în adunările lor: le permit femeilor să poarte pantaloni scurți și să fumeze, iar pe bărbați îi lasă să participe la jocuri de noroc, să meargă la piscină, să organizeze serate ca să-l plătească pe păstor, și toate acele lucruri lumești. Oamenii fac toate acestea crezând că este bine.

Eu locuiesc lângă o parohie prezbiteriană. Noaptea trecută se auzea din subsolul parohiei atâta boogie-woogie, încât mie mi-a fost rușine. Sau cum se numește dansul acela în care femeile își aruncă picioarele așa? Twist. („Twist” înseamnă „răsucire”). Ei au nevoie de o răsucire, au nevoie de scândura Evangheliei care să-i îndrepte. Le trebuie o trezire bună de modă veche a Duhului Sfânt. Au nevoie de o răsucire cu frânghia Evangheliei în jurul gâtului.

Dar ei spun: „O, El este un Dumnezeu bun!” Da, El este un Dumnezeu bun, dar nu te baza pe presupunerea aceasta, fiindcă El este și un Dumnezeu drept.

Un adolescent mi-a spus odată: „Știi, Dumnezeu este

atât de bun încât nici nu-L interesează ce fac.” Nonsens! Lui Îi pasă de tot ce faci.

Da, tu spui că El este un Dumnezeu bun, dar a auzit prea mult aceasta. El este și un Dumnezeu al mâniei; este un Dumnezeu al judecății. A fost destul de bun încât să vină jos și să-l ducă pe Israel în gura morții; să-l lase să putrezească în pustiu pentru că nu l-a urmat.

Dumnezeu a fost bun și v-a scos pe voi, penticostalilor, din organizații, dar v-ați întors înapoi și v-ați purtat ca și mămica voastră, așa că putreziți acolo. Aici este o înregistrare care merge în jurul lumii, așa că nu vorbesc numai pentru locul acesta. Voi putreziți acolo, pentru că vi se spune adevărul, dar nu-L primiți deși este scris chiar aici în Cuvânt. Da, domnilor.

Ei presupun că El este un Dumnezeu bun, și este, dar nu presupun că este și un Dumnezeu al judecății. Acolo a greșit și Israel. Ei au crezut că Dumnezeu este numai bun. Sigur, El a făcut atât de multe lucruri pentru ei și i-a scos din Egipt; sigur, El a făcut minuni: a tras o linie de despărțire și a pus Stâlpul de Foc între ei și vrăjmaș. Sigur că este un Dumnezeu bun. I-a lăsat să treacă Marea Roșie și au străbătut deșertul. El este un Dumnezeu bun. Astfel, când egiptenii s-au luat după ei, El i-a apărat în fața morții și i-a omorât pe egipteni. Sigur că este un Dumnezeu bun.

Dar răbdarea Lui a ajuns la capăt, iar atunci a rostit ultimul Său Cuvânt și aceasta a fost tot. Moise le-a zis: „De ce călcați Legile lui Dumnezeu? El a spus că vă va nimici...” Nu mergeți prea departe cu presupunerile, pentru că s-ar putea să treceți peste acea linie, iar de acolo nu mai este întoarcere.

Să știți că acolo este o linie. Vă amintiți de credincioșii de graniță din Israel. Ei au mers numai până la graniță.

În

Evrei 6.4-6 scrie:

„Căci

*cei care au fost luminați odată – și au gustat darul ceresc, și s-au făcut
părtași Duhului Sfânt,*

și

au gustat Cuvântul cel bun al lui Dumnezeu și puterile veacului viitor –

și

*care totuși au căzut, este cu neputință să fie înnoiți iarăși, și aduși la
pocăință, fiindcă ei răstignesc din nou pentru ei, pe Fiul lui Dumnezeu, și-L
dau să fie batjocorit.”* Ei socotesc sângele legământului cu
care au fost sfințiți, un lucru nesfințit și disprețuiesc lucrările harului.
Așa este. Dar El este un Dumnezeu gelos; El este un Dumnezeu al dreptății.

Tu,

care ești părinte, îi spui copilului tău: „Du-te de acolo, pentru că altfel iei
bătaie!” Dacă copilul va călca legea ta, iar tu îl iubești, te vei ține de
cuvânt. Așa este. Dar dacă îl vei trece
cu vederea și vei spune: Nu-i nimic, este în ordine,” el o va face din nou. Din
cauza aceasta avem în jurul nostru
aceste mici Melinda și Ricky, de aici se naște delicvența juvenilă.

Unii

vorbesc și spun cât sunt de înapoiați oamenii din munții din Tennessee și
Kentucky, dar eu vă spun că orice mamă de acolo le-ar putea învăța pe aceste
Izabele moderne cum să-și crească copiii. Așa este. Numai să vină domnișoara
vreuneia din acele mame, cu hainele strânse pe corp, după ce a fost cu vreun
Ricky toată noaptea și s-au iubit în vreo mașină! Credeți că ar întreba-o: „Ai
petrecut bine, scumpa mea?” Nu, nu, ci ar rupe o nuia din cel mai apropiat

copac și fata n-ar mai ieși din casă în următorul an. Desigur. Oamenii îi numesc înapoiați, dar ei știu mai mult despre... Mai bine tac. Să mergem mai departe.

Deci

Israelul presupunea. Vedeți ce clocim noi astăzi prin presupuneri? Un cuib plin cu ouă de șorecari. Exact așa. Ei nu sunt vulturi. Habar nu au de înălțimi și cum se ajunge acolo. Penele lor sunt slabe, iar dacă s-ar avânta spre înălțimi, ar rămâne goi. Așa este. Alitudinea le-ar smulge penele. Vulturul este singurul care are penele rezistente la înălțime. Penele sunt bine crescute înăuntru, bine înfipite. Amin. Astfel, când este urmărit de vreo cioară, de vreun șoim sau de vreun șorecar, vulturul poate zbura în înălțime.

Dumnezeu

spune că El este un Vultur. „Eu sunt IaHVeH – Vulturul, iar voi sunteți vulturașii Mei. Ei știu cum să zboare acolo sus. Amin. O, cât îmi place să mă uit la ei! Da.

Presupunere...

„O, Dumnezeu ne-a iertat de atâtea ori, așa că ne va mai ierta odată!” Și s-au dus mai departe. Dar Moise le-a spus: „El a terminat cu voi. Când ați făcut aceasta, ați trecut linia.”

Haideți

să ne uităm să vedem dacă nu am trecut linia. Unde a tras El linia pentru luterani? Unde a tras El linia pentru metodiști? Unde a tras El linia pentru baptiști, pentru campbeliști, pentru nazarineni, pentru sfinții pelerini sau pentru grupul lui Buddy Robinson și toți aceștia? Unde a tras El linia? În același loc în care

a tras-o la Rusalii. Vedeți? Și ce s-a întâmplat? Au putrezit chiar acolo.

Dumnezeu să aibă milă. Mă simt foarte rău când trebuie să spun aceasta, dar este adevărul. Veți putrezi chiar acolo! Nu vă veți mai ridica. Acesta este Cuvântul Domnului.

Voi

presupuneți, dar să știți că și Samson a presupus odată că este în ordine. Dumnezeu era un Dumnezeu bun. Astfel, Samson putea să umble cu femeii și să facă ce voia, și era în ordine. Vedeți ce era? O femeie, o biserică, fiindcă în Biblie, femeia reprezintă biserica. Dalila, acea Izabelă din trecut.

Și

ce a făcut Samson? A lăsat-o să-i înfășoare șuvițele pe degetele ei și curând și-a dat seama că a rămas fără putere. La fel s-a întâmplat și cu biserica de astăzi: s-a înfășurat în jurul unor crezuri făcute de oameni, organizații și denominațiuni și astfel au devenit formalști și s-au îndepărtat de Cuvântul lui Dumnezeu. Astfel, biserica de astăzi arată ca restul lumii și se comportă la fel ca restul lumii; iar următorul lucru pe care îl constăți este că Duhul Sfânt a plecat. Puterea lui Dumnezeu nu mai este cu voi. De ce? Sper că nu v-am rănit, dar nădăjduiesc că v-am pârlit puțin. Mai bine să fii pârlit decât să arzi. Așa că ascultați! Stați cu Cuvântul!

Samson

a presupus că era în ordine, că Dumnezeu era încă acolo. Așa s-a gândit și biserica atunci când s-a dus acolo: „Ei bine, Dumnezeu este încă acolo. El este un Dumnezeu bun și nu-i pasă de aceste lucruri.” O, ai uitat că acum cincizeci sau șaiszeci de ani, mama și tatăl tău au ieșit afară din acele organizații, ca să fie liberi pentru Dumnezeu, să se poată închina lui Dumnezeu și să urmeze călăuzirea Duhului Sfânt. Vedeți, ei au ieșit afară din Egipt, din lume. Păi dacă le-ai fi vorbit și dacă s-ar fi întors înapoi și ar fi făcut ca egiptenii, adică la fel ca lumea, le-ar fi răs în nas! Da au făcut-o!” Chiar au făcut-o.

„O,

dar noi presupunem că și așa este bine!” Nu presupuneți, ci stați cu Cuvântul! Dar a trebuit să faceți compromis. De ce? Pentru ca marea voastră doctrină evanghelică să ajungă în Consiliul Mondial al Bisericilor. Ce faceți prin aceasta? Procedați ca ceilalți. Faceți ce fac bisericile lor; și ce este în școlile lor. Chiar și disciplina din școli a ajuns atât de rău, din pricina

perversiunilor și a lucrurilor care se petrec între ei.

Avem

nevoie de puterea lui Dumnezeu în biserică să-i spună păcatului pe nume. Chiar aici se revarsă, iar voi spuneți: „Uită-te...” Acestea sunt darurile trimise în biserică.

Dar

ei au învățat atâta teologie, știință și alte lucruri încât L-au întristat pe Duhul Sfânt. Din cauza aceasta fetele noastre sunt mame înainte de vreme; de aceea este atâta păcat printre noi; și din cauza aceasta nu poți să le mai vorbești oamenilor.

Ei

au fost înmuiiați de lucrurile lumii și de grijile ei: „Noi vrem să fim bine cu biserica; vrem să fim bine cu prezbiterii; vrem să fim bine aici.” Dar ce contează aceasta? Tu trebuie să fii bine cu Dumnezeu. Lasă-i în pace pe restul! Dacă vor să te urmeze, să te urmeze, dar dacă nu vor s-o facă, lasă-i acolo unde sunt și du-te mai departe, fiindcă tu ești legat de Țara făgăduită.

Așa

cum i-a spus Dumnezeu lui Iosua care este un tip al creștinului ieșit afară: „De patruzeci de ani pribegiți în jurul acestui munte.” Ce au făcut ei acolo timp de patruzeci de ani? I-a blestemat cumva Dumnezeu? Dimpotrivă, i-a binecuvântat. Ei și-au luat neveste, au avut copii, și-au lucrat pământul, au cules roadele și au petrecut un timp minunat. Dumnezeu era cu ei, dar încă nu era făgăduința.

Acum

ascultați-mă cu atenție, fiindcă s-ar putea să vă pârlesc puțin. Exact aceasta a făcut biserica pentecostală. S-a organizat ca și lumea, dar nu a obținut niciodată făgăduința deplină. A ieșit din „Egipt”, iar Dumnezeu i-a purtat de

grijă, și i-a arătat semne și minuni, dar nu și plinătatea. Voi știți că acesta este adevărul. Și bătrânii luptători au murit. Exact așa este. Am ajuns acolo din nou. De cât timp pribegim? Cam de patruzeci de ani.

Voi

ziceți: „Binecuvântat să fie Dumnezeu, eu sunt unitarian. Eu sunt de la Adunarea lui Dumnezeu. Slavă lui Dumnezeu, eu sunt din Biserica lui Dumnezeu. Noi suntem așa și așa.” Tu nu ești nimic! Cât timp gândești așa, nu ești nimic.

Biblia

spune că atunci când cineva se crede ceva, nu este nimic. El este un nimic, așa cum ar trebui să fie. Exact așa este. Să nu te crezi ceva! Coboară-te jos ca să te poată ridica Dumnezeu... Golește-te! Dacă vrei să te umpli, trebuie să te golești. Acesta este lucrul cel mai important pentru biserică: fiecare individ să se golească. Este dur, dar face bine.

Aceasta

îmi amintește de vremea când eram copil. Noi am fost foarte săraci și nu prea aveam ce să mâncăm. Tata aducea uneori piele de animal de la măcelărie, iar mama o pune în tigaia de pâine. O, în ținutul meu au uitat de multă vreme de tigaia de pâine! Desigur, nu și voi, sudiștii.

Mama

gătea pielea aceea și scotea din ea grăsimea care ajungea în pâinea de porumb. Uneori făcea biscuiți din porumb pentru dejun, așa că aveam melasă și biscuiți de porumb. Cu acestea am trăit, iar la cină mâncam verdețuri și mazăre, etc. Hrana noastră era foarte sărăcăcioasă.

Sâmbătă

seara mama ne îmbăia pe toți în același ciubăr, în aceeași apă, doar mai adăuga puțină apă caldă, știți voi. Cel mai mic era primul, iar cel mai mare se alegea cu murdăria celorlalți, dar făceam baie. Curățirea nu înseamnă cât de mult te speli

pe dinafară. Dar cum rămâne cu interiorul? Sunteți doar niște pereți văruiți? Aceste biserici sunt frumoase pe dinafară, iar înăuntru sunt pline de oasele morților. Astăzi sunteți atât de aproape, cu toate aceste emisiuni și reclame care vă înlătură murdăria de pe mâini cu acel detergent bun. Toate sunt minciuni.

Zilele

trecute când eram la benzinărie, am văzut o reclamă în care un om spunea: „Cu acest detergent nu mai trebuie să spălați vasele. Ajunge să le puneți în detergent și el va înlătura totul. Doar cufundați vasele în detergent.”

Atunci

m-am gândit: „Meda, am să spăl eu vasele în locul tău.” Am cumpărat o sticlă de detergent din acela, și am turnat-o în chiuvetă. S-a făcut o spună până sus, iar eu am băgat vasele înăuntru și le-am lăsat o jumătate de ceas. Când le-am scos, resturile de ou erau tot acolo. Nonsens.

Când

auzi aceste reclame răsunătoare... totul este numai publicitate, nimic altceva. Dar dacă produsul este bun, se va vinde singur.

Tot

așa este și cu religia de modă veche. Nu trebuie să ai lucruri mari și organizații mari. Dacă are în ea puterea lui Dumnezeu, se va vinde singură. Înlătură grămada de păcat de pe tine: „Aderați aici!” sau: „Noi suntem sfinții cutare sau cutare”. Sfântul nimic. Așa este. Dumnezeu este singurul care poate înlătura păcatul și anume: sângele lui Isus Hristos. Aceasta se întâmplă când ajungi în „chiuveta” Lui. Așa este. El este singurul care o poate face.

Samson

presupunea că totuși era în ordine, fiindcă Dumnezeu făcuse atât de multe

pentru el. Așa ne gândim și noi: „Dumnezeu a făcut atât de multe lucruri...” Și Israel se gândea la fel: „Dumnezeu a făcut-o și înainte. El este cu noi chiar și dacă facem aceasta...” Ei au presupus că era în ordine, dar au aflat că nu era, iar bătălia s-a îndreptat în cealaltă direcție.

Astfel,

acum când vrem să luăm Țara, ne trezim că suntem în aceeași stare și poziție ca ei. Așa este. Să știți că și Acan a crezut la fel. El și tot Israelul primiseră poruncă de la Dumnezeu să nu ia nimic din cetatea care fusese blestemată. Dar ce a făcut? A văzut o manta frumoasă babiloneană și o placă de aur. Cetatea era blestemată cu tot ce era în ea. Și denotațiunile s-au dovedit a fi blestemate. Știu că sună groaznic dar acesta este adevărul.

Mai

devreme v-am spus cum ne îmbăia mama sâmbăta seara și ne dădea o doză mare de ulei de castor. Nu suport mirosul lui, și nici atunci nu-l suportam, așa că trebuia să mă țin de nas când îl luam și îi spuneam mamei: „Mamă, nu suport mirosul acesta, mă face să mă înec.” Dar ea îmi răspundea: „Dacă nu te face să te îneci și nu ți se face rău, nu-ți face nici bine.”

Așa

este și cu predicarea Cuvântului. Dacă nu te îneacă și nu te tulbură... Ieșiți din aceste crezuri vechi și veniți jos la Cuvânt. Cercetați și vedeți dacă este corect. Nu îți va face bine, îți va agita gastronomia duhovnicească, dar te va face să începi bine. Da, domnule.

Știu

că este dur ceea ce spun, dar este singurul fel în care pot să vorbesc. Eu însumi sunt mai dur și nu am nici o educație, ca și Ioan. Toate cuvintele pe care le cunoștea acest bărbat erau: șerpi, topoare și lucruri din pustiu. Și tot ce știu eu, este numai ce știu. Deci, trebuie să vorbesc așa cum văd

lucrurile și așa cum îmi vin, deși ar putea fi spuse mult mai clar și mai frumos decât cum o fac eu.

Dar

voi știți despre ce vorbesc. Este singurul lucru. Vedeți? Deci asta-i tot. Trebuie să vă întoarceți înapoi la Cuvânt și să vă îndepărtați de aceste lucruri vechi.

Deci

Acan s-a gândit că va fi în ordine. „Am să iau lucrul acesta frumos, fiindcă mi se va potrivi foarte bine. Este în ordine, mai ales că voi fi prezbiter.” Dar era blestemat. Tot ce era în locul acela decăzut era blestemat.

Așa

este și astăzi. Dar noi nu mai vrem Acani! Israel n-a putut avea biruință până când n-au fost distruse acele lucruri. Așa este.

Și

egiptenii au presupus că erau în ordine. Israel a trecut Marea Roșie. Ei de ce nu au putut s-o facă? Fiind netăiați împrejur, ei nu aveau binecuvântările legământului. Vedeți, ei au presupus că erau în ordine, dar s-au înecat.

Tu

nu poți intra în părtășie cu Dumnezeu cu doctrine din lume, ci te vei îneca și vei pieri cu ele. Tu trebuie să vii așa cum spune Dumnezeu, nu altfel. Trebuie să te aliniezi cu Cuvântul, pentru că altfel ești afară și vei muri chiar acolo.

Dar

egiptenii s-au gândit: „Ei bine, dacă ei au putut să treacă... Noi suntem mai buni decât ei, suntem mai sănătoși, mai tari și mai deștepți. Ei nu știu nici

să-și scrie numele , dar noi suntem măștrii.” Dar măștrii n-au ajuns prea departe, fiindcă Dumnezeu nu a ținut cont de aceasta, așa cum face lumea. Așa este.

În zilele lui Noe ei spuneau: „Cum să vină o ploaie mare când n-a plouat niciodată? Și chiar dacă ar fi să vină, avem vapoare și ambarcațiuni.”

Tu spui: „Nu aveau așa ceva!” Ba aveau.

Isus a spus: „Cum era în zilele lui Noe...” Ei au descoperit în Mexic orașe mari care au fost înecate de ape. Nu este nimic nou sub soare.

„Ne vom urca în vapoarele noastre.”

Ei au presupus că era în ordine, dar Dumnezeu avea o singură ambarcațiune care urma să plutească, în timp ce restul urmau să se scufunde.

Vedeți, ei presupuneau că vaporul lor avea să reziste și va pluti orice s-ar întâmpla, indiferent dacă era biblic sau nu.

La fel este și astăzi, dar ascultați! Voi vă gândiți că acel lucru va pluti și va fi în ordine chiar dacă nu este biblic, dar ca să reziste trebuie să aibă o bază biblică puternică.

Dumnezeu i-a spus lui Noe să facă arca din lemn de gofer, un lemn mai ușor decât cel de bambus.

În el nu sunt decât pori ca în burete. Aș putea căra un trunchi întreg de aici până acolo, chiar dacă este gros de șase picioare. L-aș putea pune pe umeri și să merg cu el, fiindcă nu este decât un burete. Aceasta vă reprezintă pe voi, fiindcă trebuie să scoateți afară totul, toate crezurile și doctrinele. Și ce a făcut Noe? Domnul i-a spus: „Dați cu smoală pe dinăuntru și pe dinafară!” Dar de unde au luat smoală? Au tăiat copacul și l-au bătut, au bătut afară din el viața și a ieșit smoala. Apoi au luat smoală încinsă și au turnat-o peste lemnul acela gol și toate acele găuri au fost umplute. În felul acesta, lemnul devine mai tare decât oțelul, nu-l poți rupe. De aceea a rezistat judecății.

Acolo era Unul care trebuia bătut jos: Cel neprihănit, Hristos. Noi ne golim și lăsăm Duhul Sfânt și Cuvântul lui Dumnezeu să pătrundă înăuntru. Aceasta vă așează.

„Când voi vedea sângele, voi trece pe lângă voi.” Trebuia. O, da! Dar ei s-au gândit că nu are importanță că era la fel. Vedeți? Au presupus că era în ordine oricum.

La fel este și astăzi. Ei spun: „Presupun că denotațiunea noastră este în ordine. Nu-mi spune mie de minuni, fiindcă zilele minunilor au trecut. Este în ordine. Nu suntem și noi o biserică?”

Dați-i drumul înainte și veți cădea drept în judecată. Foarte bine. Astăzi sunt atât de multe denotațiuni, încât oamenii sunt într-o confuzie totală, presupunând că este în ordine. „Oamenii nu mai știu ce este corect și ce nu?” Puneți-i la încercare cu Cuvântul, fiindcă este Singurul care poate arăta ce este corect și ce nu este corect. Vedeți?

Știți că Deuteronom 22.18 spune: *„Dacă este printre voi unul duhovnicesc sau proroc, Eu, Domnul, îi voi vorbi. Dacă ceea ce spune este biblic, se va împlini,*

va fi în ordine.”

Vedeți?

Marcu 16 spune: „*Aceste semne îi vor urma pe cei ce cred...*” , iar în Ioan 14.12 scrie: „*Cine crede în Mine, va face și el lucrările pe care le fac Eu...*” Uitați-vă! Acum suntem în ordine.

Când a venit Ioan să prezinte calea dreaptă, fariseii aveau calea lor, saducheii aveau calea lor, publicanii aveau calea lor, toți aveau denumirile și organizațiile lor. El nu s-a dus la niciuna din școlile lor, ci a mers în pustie și a așteptat. A studiat Cuvântul, iar Dumnezeu i-a spus că acest Mesia va fi însoțit de un semn, lucru despre care am vorbit aseară.

Deci Ioan a așteptat. El nu s-a alăturat niciunui dintre ei, ci a așteptat până când a fost sigur. El nu a presupus nimic și nu a spus: „Un moment, aici sunt fariseii aceștia. Ei sunt oameni buni și sfinți. Cu siguranță sunt în ordine, presupun că sunt în ordine.” Dar nu erau.

El a așteptat un semn; și a așteptat până când a fost sigur. Vedeți? Sigur că da. El nu a presupus, ci a așteptat până când a văzut semnul adevărat al lui Mesia.

Natanael era foarte iritat, așa că a spus: „Eu nu cred. Trebuie să văd.” Dar când a ajuns acolo și a văzut că era Mesia, a fost mulțumit. Vedeți? El nu a presupus, ci doar a așteptat până când a văzut.

Și împărăteasa din Seba a așteptat până când a văzut. Voi știți că ea era o păgână, dar a spus: „Voi merge acolo să văd acele lucruri. Am auzit că Dumnezeul lor trăiește într-un om numit Solomon, împăratul lor. Ei l-au iubit atât de mult, încât l-au făcut împărat. Mă voi duce să văd,

iar dacă semnul este în omul acela, înseamnă că vorbește de la Dumnezeu.”

Astfel, și-a încărcat cămilele și au pornit prin deșert, iar când a ajuns la Ierusalim, și-a întins cortul, apoi a stat acolo și a așteptat. Poate în prima zi a stat undeva în spatele bisericii, și l-a văzut de păstorul Solomon ieșind din Templu, cu toți bărbații aceia în jurul lui. Ei aveau un timp măreț acolo, iar ea voia să fie sigură că avea dreptate.

Primul lucru pe care l-a observat împărăteasa, a fost că duhul deosebirii funcționa perfect, iar într-un final a fost strigat și numărul ei, așa că s-a dus sus pe platformă. Și Biblia spune că nu a fost nimic ce să nu știe Solomon despre ea. Așa este. Ea nu a mai presupus, ci a spus: „Este adevărat tot ce am auzit. Ba este chiar cu mult mai măreț decât mi s-a spus. Ferice de oamenii tăi, ferice de slujitorii tăi, care sunt pururi înaintea ta și care aud înțelepciunea ta! Am să iau puțin pământ de aici ca să am pe ce să îngenunchez când voi merge înapoi, și fie ca Dumnezeuul tău să fie și Dumnezeuul meu.” Ea nu a presupus nimic, ci a stat și a așteptat până când a văzut adevăratul semn al lui Dumnezeu.

Femeia de la fântână a știut că va veni Mesia. Ea nu a presupus, ci a așteptat și de îndată ce a văzut acel lucru, a spus: „Un moment! Tu trebuie să fii un proroc.” El arăta ca un om obișnuit, dar ea a spus: „Noi știm că trebuie să vină Mesia, iar atunci când va veni, El va face aceste lucruri.”

Și Isus i-a răspuns: „Eu sunt Acela.”

Când a auzit aceasta, femeia a alergat în cetate, fără să presupună nimic. Ea nu a spus: „Oameni buni, haideți repede, luați cu voi toate cărțile cu crezuri și doctrine, ca să vedem dacă acela este Mesia, fiindcă este posibil să fie.

Ea nu a presupus nimic, ci a spus: „Veniți să vedeți pe Cine am găsit.” Amin. Corect. „Veniți să vedeți, fiindcă L-am găsit.” Nu era nici o greșeală; ea n-a presupus nimic, ci știa despre ce vorbea; știa că avea dreptate.

Dacă ucenicii ar fi spus în ziua de Rusalii: „Un moment! Stați să vedem. Isus ne-a dat o poruncă; El ne-a spus să venim aici și știm că Domnul nostru nu poate să mintă. (Priviți cât de nevinovat și de alunecos este păcatul). El ne-a spus că atunci când vom ajunge aici, vom primi Duhul Sfânt. Ascultă aici, doctore. Vino aici, Andrei.”

„Da, domnule.”

„Matei, tu ce crezi?”

„Ioan, vino și tu aici. Voi știți că Domnul nostru nu poate să mintă.”

„Adevărat.”

„El ne-a spus să așteptăm aici sus, să primim făgăduința Tatălui, pe Duhul Sfânt. Vă amintiți că El și-a ridicat mâinile, a suflat peste noi și a spus: „Primiți Duhul Sfânt!”?”

„Da, da.”

„Ei bine, fraților, eu cred că L-am primit. Presupun că Îl avem.” O, fățarnic nenorocit! Vedeți? „Cred că L-am primit. Cred că ar trebui să-L acceptăm prin credință.” Voi bapțiștii spuneți: „Noi Îl

acceptăm prin credință.” Aici nu este vorba de presupunere, ci este vorba de o experiență personală.

Îl pot vedea pe Petru, pe acel bărbat care a trăit și a fost învățat de Isus, spunând: „Un moment! Acest lucru nu este biblic.”

„Păi, presupun că-L avem deja.”

„Nu se poate!” „Ar trebui să ne începem slujba. Suntem aici de nouă zile, ce mai așteptăm?”

„El a spus: *„Până când veți primi...”*, nu-i așa? Nu a spus nouă sau zece zile, ci a spus: *„Până când veți primi o putere de sus.”*

Aici greșim noi. Da, domnilor. Presupunem că este în ordine, deși nu este. Mulți dintre noi presupunem aceasta pentru că am primit vorbirea în limbi și credem că aceasta este tot ce trebuie să facem. Așa este. Noi am stat acolo și am vorbit în limbi; cineva ne-a încurajat și am vorbit în limbi, iar aceasta ne-a făcut să presupunem că este în ordine și am plecat.

Din cauza aceasta, voi, femeile, vă încrețiți părul și purtați machiaj și pantaloni scurți. Din cauza aceasta voi, bărbații, faceți toate acele lucruri. Pentru că presupuneți că totul este în ordine. Așa este. Opriți-vă!

Opriți-vă! Întoarceți-vă la Cuvânt!

Îl pot vedea pe Simon ridicându-se și spunând: „Un moment! Isaia a spus: *„Poruncă peste poruncă, învățătură peste învățătură, puțin aici, puțin acolo.”* (Isaia 28.10).

O, îl pot vedea cum trece prin
Scriptură! „Noi nu vom presupune nimic, ci vom aștepta aici până când se va
întâmpla ceva.” Așa este.

Voi spuneți: „Fraților, lăsați-i să facă ce vor.

Noi ne vom organiza micuțul grup și ne vom numi „Cutare...” Dacă ei vor să fie
fanatici, lăsați-i în pace!” Priviți! Așa este. Stați pe Cuvânt! Ioan a spus
despre ei: „*Ei*

au ieșit din mijlocul nostru, dar nu erau dintre ai noștri...” (1Ioan 2.19). Așa este.
Da, domnilor.

O, mai am multe texte notate aici! Cred că mi-ar
lua o zi întreagă. Dar nu pot să mai stau. Ei presupuneau și presupuneau,
crezând că totul era în ordine. Asta-i tot ce făceau: presupuneau că totul este
în ordine.

În zilele lui Daniel, ei au presupus că era în
ordine să ia vasele sfinte ale lui Dumnezeu și să bea din ele. Au presupus că
era în ordine să râdă de oamenii care aveau Duhul Sfânt și să-și bată joc de
ei. Biblia spune că „*este*
mai bine să i se lege o piatră de moară de gât și să fie înecat în adâncul
mării, decât să facă să păcătuiască unul din acești micuți care cred în Mine.”
(Marcu 9.42).

Frate, îi văd pe oamenii aceștia umblând pe străzi
și agățându-se de aceste femei cu tocuri așa de înalte, pe care le trag înapoi
și încolo.

Odată, o femeie pentecostală, una din acelea care
umblă cu fustițele acelea scurte aflate la jumătatea distanței până la
genunchi, a venit și mi-a spus:

„Frate Branham, dar acum se găsesc numai acest fel de haine.”

Dar se mai fac și mașini de cusut și materiale.

Vezi ce duh murdar este în tine? De ce s-ar îmbrăca așa o femeie pentecostală? Pentru că ea nu este o credincioasă de cincizecime, ci doar a împrumutat acest nume. Mai bine să trec repede mai departe. Vai!

Ce s-ar fi întâmplat dacă Moise s-ar fi bazat pe presupuneri? Nu faceți presupuneri, ci stați pe Cuvânt! Nu acceptați nimic altceva, ci stați exact pe ceea ce a spus Dumnezeu. Stați pe Cuvânt. Amin.

Dumnezeu este obligat față de Cuvântul Său, și dacă Cuvântul este în voi, El este obligat față de voi prin acest Cuvânt. Dar când faceți ca Eva, când vă îndoiiți numai puțin și primiți un mic înlocuitor, sunteți drept afară. Stați cu Cuvântul! Nu faceți nici o presupunere, ci haideți să luăm ce spune Cuvântul și să-L credem. Vreți aceasta?

Prieteni, știu că este dur ceea ce spun. Mai am cam cinci minute și va trebui să plec. De obicei vorbesc mai mult, dar acum trebuie să plec. Dumnezeu să vă binecuvânteze. Eu vă iubesc și nu am vrut să fiu rău; nu am vrut să vă tai și să vă sfâșii. Adevărul este că de multe ori pe mine mă doare mai tare decât pe voi, dar, frate și soră, într-o zi va trebui să ne întâlnim acolo, iar dacă nu vă voi spune ce trebuie, El Se va uita la mine și-mi va spune: „Înșelătorule, sângele lor va fi cerut din mâinile tale.” Deci, va fi vai de mine dacă nu vă spun adevărul.

Voi nu trebuie să mă credeți pe mine, dar luați Cuvântul, stați jos, cercetați-L și vedeți dacă este adevărul sau nu. Cercetați aceste organizații și denominațiuni. Întoarceți-vă înapoi, fiindcă aceasta este pentru fiecare din voi.

Dacă s-ar întâmpla să fiți răniți în vreun fel, v-ați lua un avocat și ați face orice este posibil ca să vă protejați, iar dacă viața v-ar fi amenințată v-ați lua o gardă de corp. Da, așa ați face. Dar cum rămâne cu sufletul vostru când este afectată Viața voastră veșnică?

Ar trebui să vă întoarceți și să vedeți ce s-a întâmplat întotdeauna cu organizațiile. Eu nu am nimic împotriva oamenilor de acolo; nu sunt împotriva catolicilor, nu sunt împotriva baptiștilor și nu sunt împotriva prezbiterienilor.

Eu îi mulțumesc Domnului că mi-a dat milioane de prieteni în toată lumea și sunt catolici, baptiști, prezbiterieni, etc. Același lucru li-l spun și acestor oameni de afaceri cu care sunt acum aici și cu care merg în toată lumea.

Zilele trecute am spus aceleași lucruri într-o adunare, iar unul dintre conducători s-a ridicat și a spus:

„De aceea te vrem cu noi. Tu stai pe Cuvânt și ne ții aliniați cu El.” Așa este.

Oamenii vă apreciază dacă le spuneți adevărul. Câte din voi, fetelor, apreciați o mamă bună care nu a cruțat nuiua ca să vă țină în linie? O apreciați? Dar pe un tată sever care acum este în mormânt? Îl iubiți? Sigur că da. De ce? Pentru că a fost un tată adevărat. Așa este.

Dar cel care vă trece greșelile cu vederea... Zilele trecute am văzut un băiat care a furat și a făcut tot felul de lucruri, iar mama lui l-a susținut în tot ce făcea. Dar când a fost prins și urma să fie dus la închisoare, a spus: „Dacă nu m-ar fi susținut mama să fac acele lucruri, astăzi nu aș fi aici.” Vedeți? Nu fiți

ușuratici, fiindcă Dumnezeu vrea să stați pe adevăr! Amin.

Haideți să ne plecăm capetele pentru un moment.

Tată ceresc, poate nu ne vom mai întâlni niciodată așa cum suntem acum; poate aceasta este ultima noastră adunare împreună, nu știu, dar Te rog să fii îndurător, Tată, și să-i binecuvântezi pe oamenii aceștia. Știu că uneori sunt tăios, dar Cuvântul este o Sabie ascuțită.

În Biblie, în Cartea evreilor scrie că Cuvântul lui Dumnezeu este mai ascuțit decât o sabie cu două tăișuri. Această Sabie poate fi ținută numai de o mână credincioasă, cu o chemare precisă, cu Duhul lui Dumnezeu în spatele ei, care să o susțină și să dovedească prin Duhul că este adevărat și că este Dumnezeu. Dumnezeule, fă ca oamenii să vadă aceasta.

Persoanele acestea smerite de aici, fratele și sora Littlefield, sunt una. Dragostea și iubirea lor... Îmi amintesc că odată ai fost chemat la un roman, iar iudeii spuneau: „Omul acesta a făcut multe pentru poporul nostru. Ne-a ridicat o sinagogă, deci este vrednic.”

Dumnezeule, stând sub ungeră lângă acest om, știu că în inima lui mă iubește și crede. El știe că îl iubesc; și Tu știi aceasta. I-am spus că zilele sunt scurte și nopțile tot mai întunecate, dar de câte ori pot, mă unesc în inima mea cu el în rugăciune pentru micuța lui adunare; și o voi face tot timpul câtă vreme este contrar cu călăuzirea Ta. Și el simte la fel pentru mine.

Doamne, fie ca binecuvântările Tale se să odihnească peste el. Îndură-Te, Doamne. Ai milă de biserica aceasta micuță de aici. Unul din părinții de aici, spunea că a fost întrebat: „Ce faceți cu cei săraci?” Și el a răspuns: „Îi iau cu mine.” Așa este, Doamne. Acesta este Duhul

lui Hristos în el, așa cum și Moise s-a pus în spărtură și a spus: „Doamne, ia-mă pe mine și cruță-i pe ei.” Acesta este Duhul lui Hristos în el.

Te rog să-l ajuți pe fratele și pe sora Littlefield. Dă-le, Doamne, puterea Duhului lui Dumnezeu și binecuvântează-i. Ajută-i să-i hrănească pe acești oameni și fizic și spiritual. Îndură-Te, Doamne.

Binecuvântează această biserică mică, pe diaconi și pe administratori, și ține-o în picioare. Iar când va veni răpirea, îngăduie ca mulți de aici să fie luați în ea. Văd aici oameni în vârstă, slăbiți, femei cu părul alb și fața zbârcită, cu copii și nepoți în jurul lor. Ei vor fi transformați dintr-o dată în oameni tineri și vor pleca. Această haină de carne va cădea, iar ei se vor ridica în văzduh, în strigăte de „Bun rămas! Bun rămas!”

Dacă am făcut ceva greșit și am rănit pe cineva, Tu știi că n-am vrut aceasta, Doamne. Poate a fost nevoie totuși, ca cineva să fie tăiat.

Eu am adus doar Cuvântul care este o sămânță. Îngăduie să răsară de aici o recoltă bună.

Fie ca din această biserică să iasă un astfel de Duh, Doamne, ca puterea lui Dumnezeu să fie cunoscută de toate religiile din jur.

Îngăduie ca de aici să iasă mulți misionari și păstori vestiți. Îndură-Te, Tată. Dă-le hrana oilor, Doamne, fiindcă doresc hrana oilor, Cuvântul Tău. Proslăvește-Te, Tată, în mijlocul nostru, prin Numele lui Isus. Doamne, dacă printre noi este cineva care nu Te cunoaște, fie

ca el să Te accepte în Numele Domnului Isus.

În timp ce avem capetele plecate, aş vrea să răspundeţi cinstit la o întrebare. Simţiţi că păşiţi în Lumina lui Dumnezeu? Nu vă cer s-o faceţi doar aşa, fiindcă ar însemna că numai presupuneţi. Dacă adânc, în inimile voastre, ştiţi că în această Biblie sunt scrise lucruri pe care voi nu le faceţi, cât timp aveţi această atitudine... păşiţi doar prin presupunere. Nu presupuneţi, prieteni, ci faceţi ce este corect.

Gândiţi-vă că în ziua aceea nu veţi fi judecaţi prin crezurile voastre şi nu veţi fi judecaţi prin simţămintele voastre, ci veţi fi judecaţi prin acest Cuvânt. Dacă în timp ce aveţi capetele plecate şi ochii închişi, ştiţi că sunteţi greşiţi, ridicaţi mâna şi spuneţi: „Roagă-te pentru mine, frate Branham, pentru că şi eu mă rog ca Dumnezeu să mă ajute.”

Dumnezeu să vă binecuvânteze. Dumnezeu să vă binecuvânteze şi pe voi. Dumnezeu să vă binecuvânteze pe toţi. Aceasta este bine. Fiţi cinstiţi. Dumnezeu să te binecuvânteze, doamnă. Lăudat să fie Dumnezeu! Vă văd. Văd o femeie care a fost vindecată chiar acum, pentru că a ridicat mâna, şi stă chiar aici. A fost vindecată pentru că a fost cinstită.

Dumnezeu să te binecuvânteze, domnule. Corect. Tu spui: „Cum ştii aceasta, frate Branham?” Ştiu. Da, domnule. Dumnezeu să fie cu tine. Fiţi cinstiţi. Dumnezeu să vă binecuvânteze şi pe voi de acolo. Da, deja sunt multe mâini ridicate. Dumnezeu să vă binecuvânteze.

Poate eu nu am văzut toate mâinile ridicate, dar El le-a văzut. El este infinit şi ştie fiecare musculiţă care urmează să fie pe pământ şi de câte ori va clipi. Sigur, este Cuvântul vorbit al lui Dumnezeu. El ştie pentru că este infinit. Infinit. Cuvântul vine din infinit. Înţelegeţi? Pur şi simplu infinit. Nu există explicaţie pentru acest lucru. Este veşnic; El este veşnic şi cunoaşte totul, fiecare gând. El a cunoscut fiecare gând care

ți-a trecut prin cap. Da, l-a cunoscut încă înainte ca să te naști. Și prin această cunoaștere mai dinainte, El a putut hotărî mai dinainte. El știe ce vei face și face toate lucrurile să lucreze spre slava Lui. Fiți binecuvântați!

Eu am venit la voi în Numele Domnului și am încercat să predic cât am putut de tare, fiindcă este Adevărul. Aseară am avut un serviciu de vindecare, dar chiar acum m-am simțit călăuzit să fac ceva, pentru că văd printre noi oameni care sunt bolnavi și lipsiți. Fie ca Dumnezeu să vă vorbească dacă v-am spus adevărul sau nu. Fie ca El să vă vorbească.

Tată ceresc, eu am vorbit. Acum vorbește Tu și dovedește-le că este adevărul. Îndură-Te, Doamne, pentru că Te rog în Numele lui Isus.

Înainte ca să predau serviciul fratelui Littlefield, trebuie să am două sau trei mărturii. Stați în rugăciune și spuneți: „Doamne Isuse, Biblia spune că noi avem un Mare Preot care poate fi atins prin simțirea neputințelor noastre. Dacă acel Mare Preot este Isus Hristos... Toți credincioșii să spună: „Amin.” Credeți că Isus este Fiul lui Dumnezeu, Fiul lui IahveH? Credeți că El este viu și că acum stă pe tronul lui Dumnezeu și face mijlocire pentru noi? Și dacă este un Mare Preot viu... Când a fost pe pământ, o femeie s-a atins de haina Lui, iar El S-a întors și i-a spus că scurgerea de sânge de care suferea, s-a oprit. A fost aceea lucrarea Marelui Preot? Atunci El este un Mare Preot veșnic. Atunci El este Același ieri, azi și în veci.

El este Vița, iar dacă Dumnezeu se îndură de mine, eu vreau să fiu mlădița. Fie ca ea să-și arate roadele și să vedem că suntem la sfârșitul timpului.

Văd că Lumina este peste un tânăr. Îl știu pe băiat. El a fost vindecat și va fi bine.

În

apropierea mea, în al doilea sau al treilea rând este o femeie care are complicații. Eu nu o cunosc, dar nădăjduiesc că va fi bine. Domnul să-mi spună cine este. Da, este doamna Cox. Este adevărat? Poți primi ceea ce ai cerut.

Femeia care stă lângă ea are crize de sufocare. Eu nu te cunosc, sunt străin pentru tine. Da, doamnă Allaway. Eu n-am văzut-o în viața mea pe femeia aceasta. Crezi? Amin. Să crezi și să nu te îndoiești. Acum credeți? Ce s-a întâmplat? Ea s-a atins de Marele Preot. Puteți înțelege aceasta?

Cum este cu tine, femeie? Tu te rogi pentru problemele pe care le ai în căsnicie. Doamnă Miller, soțul tău a făcut ceva rău, a fugit cu o altă femeie. Nu am văzut-o în viața mea pe femeia aceasta; Dumnezeu din ceruri știe aceasta. Ce a făcut ea? Nu s-a atins de mine, fiindcă este la treizeci de picioare depărtare de mine; dar s-a atins de Marele Preot.

Evangelia pe care v-am propovăduit-o este Adevărul. Credeți? Atunci umblați în Lumină. Umblați în Lumina Evangheliei. Credeți-L din toată inima. Îl acceptați? Vreți să vă depărtați de toate crezurile și să-L urmați pe Mesia, Duhul Sfânt al lui Hristos? Veți crede din toată inima? Ridicați mâna.

Câte au fost? Două, trei? Este suficient.

Lumina este deasupra bărbatului de acolo, din colț. Vedeți? Nu eu vă spun aceste lucruri, ci Dumnezeu. Un om poate spune orice. Avem atâta imitație căreia i se spune deosebire. Astfel ei spun: „Domnul îmi spune că aici este cineva cu o boală de rinichi.” Dar cine sunt? Ce este cu ei și de unde vin? Este o imitație, o presupunere. Sunteți conștienți de ceea ce spune Scriptura cu privire la timpul din urmă? Ce spune Maleahi 4 că se va

Întâmpla înainte de căderea umbrelor nopții?

Tu spui: „Aceasta s-a împlinit cu Ioan.” Nu este așa. Ioan a împlinit Maleahi 3, iar în Maleahi 4 spune că „înaintea venirii zilei Domnului, a zilei când pământul va fi judecat și va arde..” Deci, dacă pământul nu a ars după venirea lui Ioan, înseamnă că atunci n-a fost timpul acela, ci a fost împlinirea lui Maleahi 3. Maleahi 4 urmează curând; ar trebui să fie chiar acum.

Noi nu presupunem nimic, ci vedem. Știm că Dumnezeu este aici, marele Duh Sfânt, Dumnezeul lui Ilie, Martorul timpului din urmă, manifestându-și slujba chiar aici în biserică, în același fel în care a făcut-o Domnul nostru.

Marele Preot coboară de pe tron la Biserică, iar Biserica este acoperită cu Cuvântul, pentru că El poate veni numai la Cuvânt. El este Cuvântul și Cuvântul nu poate veni la un amestec, nu s-ar potrivi. Deci Cuvântul trebuie să vină la Cuvânt. *„Dacă rămâneți în Mine și dacă rămân în voi cuvintele Mele...”* (Ioan 15.7). Omul va trăi cu tot Cuvântul lui Dumnezeu. Dacă credeți, acceptați-L! Haideți să ne rugăm.

Îți mulțumesc, Doamne. Dacă nu mă voi mai întoarce în biserică aceasta drăguță, știu că sângele lor nu va fi găsit în ziua judecății pe mâinile mele. Am tăiat, am sfâșiat, am făcut de toate, îndeajuns ca să omori o persoană. Dacă după ce au văzut aceste lucruri întâmplându-se și știind că totul este înregistrat pe bandă, continuă să meargă totuși pe drumul lor...

Aceste lucruri s-au făcut, nu sunt ghicitorie sau presupunere, ci sunt descoperirea spirituală a Cuvântului și legitimarea Lui. Aceasta înseamnă că în dimineața aceasta, în mijlocul nostru este prezent Cel Preaiubit, Duhul Sfânt care în ziua aceea va sta acolo și ne va aminti aceste

lucruri. În ziua aceea va fi pusă marea bandă magnetică.

Dumnezeu să aibă milă de mine; să aibă milă de biserică; să aibă milă de adunarea de aici. Doamne, ai milă de cei sărmani. Mulți dintre ei sunt conduși pe tot felul de căi de către prorocii mincinoși, prin înșelăciuni, puteri mincinoase și nebiblice, sânge, fum și foc, pentru că așa spune Biblia că va fi. Dumnezeule, eu nu știu ce să fac. Oamenii se gândesc că aici este un știe-tot sau...Doamne, Te rog să le îndrepti inimile. Fă-i să știe că ești aici și că Duhul Sfânt dovedește că Cuvântul Său este adevărat.

Doamne, adineauri s-au ridicat o mulțime de mâini. Fiecare mână ridicată a descoperit ce este în inimile lor; ai văzut starea lor și păcatele nemărturisite. O, Dumnezeule, ai milă! Doamne, mă rog ca niciunul din cei care au ridicat mâna să nu ajungă la judecată. Fie ca ei să scape de judecată și să intre la răpire, la fel ca Noe care a trecut de judecată și ca Avraam care nu a fost judecat. Ai milă, Te rog.

Binecuvântează-i pe oamenii aceștia, iartă-le păcatele și îngăduie ca bunătatea și blândețea Duhului Sfânt să se odihnească peste fiecare din ei. Tu ești Dumnezeu și eu Te iubesc, Doamne, O, cât Te ador Trandafirule din Saron, Crinule din Vale! O, dacă aș putea să Te îmbrățișez, Doamne! Dar nu sunt vrednic... Lasă-mă să-Ți ating doar picioarele, Tată, fiindcă știu că stai aici, chiar aici pe platformă, atât de aproape și totuși într-o altă lume, într-o altă dimensiune. Noi vedem presiunea și puterea Duhului Sfânt asupra trupurilor noastre, Doamne.

O, deși suntem un popor curvar, Tu Te miști totuși printre noi și ne sfințești prin sângele Tău, împlinind Cuvântul Tău și trimițând Duhul Tău în noi ca să știm lucruri din prezent, trecut și viitor.

O, Tu ești Dumnezeu! Cât Te iubim, Doamne! Cât Te adorăm. Nu-i de mirare că nu putem găsi un Nume pentru Tine. Minunat, Sfetnic,

Domn al păcii, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Crinul din Vale,
Trandafirul din Saron, Cel ce era, Cel ce este și Cel care va veni; vlăstarul
lui David, Cuvântul, Viața, bucuria. Tu ești, Dumnezeule, toate acestea.

O, cât Te iubesc, Doamne! Te laud și Te ador pe
Tine, Cel fără pereche, Cel care S-a făcut trup și a locuit printre noi, iar
acum stai aici, într-un Stâlp de Foc, mișcându-Te și arătându-Te, singurul Fiu
născut, care acum arăți prin fiii înfiați, că ești încă Dumnezeu.

Noi eram pierduți, dar acum suntem salvați; eram
căzuți, dar acum nu mai suntem în denominațiuni și crezuri, ci suntem în
puterea și învierea Mântuitorului nostru. Te slăvim, Doamne, pentru bunătatea
Ta. Amin. - **Amin** -